ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ! РІК ВИДАННЯ [illegible]

Червоне Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 7 (6551) | П'ЯТНИЦЯ, 12 СІЧНЯ 1945 року | Ціна 20 коп.

Дбати про насіння

Знову сонце повернуло на весну. А це значить, що в колгоспному селі наближається гаряча й найвідповідальніша пора—весняна сівба.

Успіх весняної сівби, успіх боротьби за врожай 1945 року залежить, насамперед, від того, як колгоспи будуть забезпечені високоякісним насінням.

«Щоб добре провести сівбу, доводиться проробити значну підготовчу роботу, і чим її буде виконано ретельніше, повніше, обміркованіше, тим легше й краще пройде сівба... Наприклад, підготовка насіння потребує небагато часу, якщо насіння є, якщо воно засипане ще восени. Лишається перевіряти їх схожість, чистоту зерна, правильність зберігання. Робота порівняно легка. А коли насіння немає в наявності, або його треба заміняти, то робота відразу ускладнюється, вимагає від керівників турботи, уваги, наполегливості в своєчасному подоланні цих перешкод».

Ці слова Михайла Івановича Калініна цілком стверджуються практикою минулих років. Тому ряд районів і колгоспів нашої області ще влітку зробили все, щоб уникнути торішніх помилок.

Колгоспи області в минулому році провели чималу роботу по впорядкуванню насіннєвого господарства. Майже в кожному колгоспі були виділені насінні ділянки. Колгоспники чесною працею зростили на цих ділянках високий урожай. Чимало є прикладів дбайливого ставлення колгоспу до «золотого фонду» — до насіння, як от в колгоспі «Комунар», Гуляйпільського району, в колгоспі «Труд», Якимівського району, де комсомольсько-молодіжна ланка високого врожаю Олени Безгінової зібрала врожай в середньому з гектара пшениці 203 пуди, жита — 150 пудів, ячменю — 120 пудів.

Але велику господарсько-політичну справу в багатьох колгоспах не довели до кінця. Відомі численні факти, коли колгоспи, а то й цілі райони, затягували молотьбу врожаю і, зокрема, в насінних ділянок. Наприклад, в Кам'янсько-Дніпровському районі є й досі багато хліба, якого ще не почали молотити. В Запорізькому сільському районі, за кілька кроків від райкому партії, стоять довгі ряди скирт необмолоченого хліба.

А керівники цих районів, проявляючи безтурботність і благодушність, потурають тим головам колгоспів, які недодали державі десятки тисяч пудів хліба, а зараз ставлять під загрозу засипку насіння.

З ряду районів, колгоспів виходять сигнали про факти розбазарювання зерна з насінних ділянок, про випадки, коли зерно високоврожайних насінь витрачалося і витрачається на різні господарські потреби колгоспу. А земельні органи району й області не присікають цього, не притягають до відповідальності винних у цьому злочині.

Справа з засипкою насіння в колгоспах області кепська. Засипано насіння лише 88,3 процента до плану зернових, тільки 8,4 процента однорічних трав, які вкрай необхідні для відродження родючості грунту та забезпечення худоби грубими кормами. Є райони, які ще навіть не почали засипки насіння. Особливо безтурботно поставились до цього в Мелітопольському, В.-Білозерському, Кам'янсько-Дніпровському, Веселівському та деяких інших районах.

Якщо керівники земельних органів, правління колгоспів відразу ж не вживуть найрішучіших заходів, то ряд колгоспів лишиться опиниться в скрутному стані. Насіння треба готувати сьогодні, а не завтра. Способи його підготовки добре всім відомі. Потрібна лише наполегливість, енергія почуття суворої відповідальності перед Батьківщиною, перед фронтом.

В найближчі дні необхідно закінчити молотьбу врожаю з насінних ділянок, зібрати соняшник і молотьбу насінників трав, щоб використати одержане насіння виключно на посівні потреби.

Засипка насінних фондів, як правило, мусить проходити одночасно з очисткою насіння. Треба пам'ятати, що пізніша очистка зерна часто призводить до погіршення його якості.

Зразок більшовицької організації цієї роботи дають колгоспники Пологівського району. Це район, який одним з перших виконав свої зобов'язання перед державою по хлібопоставках. Це район, де колгоспи понад план, а колгоспники з особистих запасів здали до фонду Червоної Армії десятки тисяч пудів хліба. Це район, який вже виконав план засипки й очистки зерна на 120,9 процента. Хіба Пологівський район в особливих умовах порівняно з іншими районами області?—Ні. Але пологівці добре дбають за урожай.

Перевіряти насіння на посівні якості покликані контрольно-насінні лабораторії. Вони слідкують за тим, щоб насінні фонди в колгоспах були дійсно запорукою одержання високих врожаїв. Контрольно-насінна лабораторія — це державний контроль за засипкою і обробкою насіння. Агроном лабораторії виїжджає на місце, перевіряє стан насіння в колгоспному амбарі і, не обмежуючись лише одним аналізом і складанням відповідного акту, виносить цей акт на обговорення виконкому райради або райкому КП(б)У. Добре цю роботу проводять завідуючий контрольно-насінною лабораторією Михайлівського району, інвалід Вітчизняної війни тов. Сенаторов, агроном Пологівської контрольно-насінної лабораторії тов. Красоручко та інші.

В контрольно-насінних лабораторіях області—32 агрономи. Це—велика сила, яка може подати дійову допомогу у впровадженні агротехніки в передпосівній підготовці колгоспів і в період весняної сівби.

В колгоспному селі зараз розпал підготовчої роботи до наступної сівби. Швидше створити в кожному колгоспі високоякісні насінні фонди—значить забезпечити одну з вирішальних умов успіху весняної сівби, значить закласти міцну основу високого врожаю, значить допомогти Батьківщині здобути остаточну перемогу над ворогом.

НА ДНІПРОВУДІ

ПОЧАЛИСЬ БЕТОННІ РОБОТИ

Після деякої перерви на греблі знову на повний хід розгорнулась бетонна робота. Наближення весни вимагає від будівників швидкими темпами підвести дамбу до сполученого стояна, з тим, щоб можна було пустити весняні води по заздалегідь визначеному руслу, поза машинний зал гідростанції. Ось чому основна увага відбудівників греблі зосереджена зараз саме на сполученому стоянні. Тут і провадиться бетонування.

До цих робіт дніпробудівці посилено готувались. Самовіддана праця за всяку можливість подолати всі труднощі і з честю виконати намічену планом роботу. Повністю підготовлено до прийняття бетону блок на 300 кубометрів і успішно закінчується підготовка ще одного—на 500 кубометрів. У цій роботі особливо відзначилась бригада тов. Винниченка. Вона систематично перевиконувала своє завдання.

І ось пішов бетон. Виробниче піднесення панує в усіх бригадах. Кожний робітник прагне перевершити в спритності та швидкості свого товариша. Змагання теслярів, готуючих опалубку, і бетонярів породжує кожної години все нові зразки трудового героїзму. В цьому змаганні кращих успіхів досягли колективи теслярів, якими керують тт. Морозов і Мєшков, бетонярів на чолі з тов. Беляєвим.

Проте, робочий день не всюди завантажений по-справжньому. Це в значній мірі відбивається на виконанні добового завдання. Винний в цьому механік лівого берега тов. Бархударов. Справа в тому, що місяць перерви в бетонуванні Бархударов забився всіляким другорядними справами і не відремонтував як слід бетономішалки. В несправному стані передав він її механікові правого берега. Тепер же бетономішалку доводиться часто зупиняти через поломки.

Б. Васильєв.

Оріхівці перевиконали своє завдання

Колектив дніпробудівців разом з колгоспними трудівниками відзначив ще одну перемогу: оріхівські колгоспники блискуче впорались зі своїм завданням—вони виконали план осбіт на 108 процентів. Оріхівці відпрацювали 8.789 чоловікоднів, заробивши при цьому 109 000 карбованців.

Перед відправкою додому на будівельному майданчику правого берега відбувся урочистий мітинг, на якому було відзначено роботу кращих бригад. Так, наприклад, бригада т. Рябошик з колгоспу ім. Петровського виконала своє завдання на 150 процентів, бригада т. Денисенко з колгоспу «Свобода» та бригада Самойленко з колгоспу ім. Леніна — на 130 процентів, бригада Ахтіона з колгоспу «Могучий»—на 125 процентів кожна.

50 кращих колгоспників, що показали високий стахановський виробіток, були преміювані цінними подарунками, грішми.

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 10 січня

Протягом 10 січня на північний схід від міста Комарно наші війська з боями зайняли населені пункти Біне, Барт, Нове Вьоске, Пербете, Старе Дяле, Мартош та залізничні станції Нове Вьоске, Старе Дяле, Хетін, Комарно—Тегельня (2 кілометри на північний схід від міста Комарно). За 9 січня в цьому районі наші війська взяли в полон понад 800 німецьких солдатів та офіцерів.

У Будапешті наші війська, стискуючи кільце оточення німецько-угорського угруповання, з боями зайняли міські райони Капост шмедьєр, Уйпошт, Ракошпалота, Пештуйфолу, Пештуйхель, Кішпешт, Кошутфалва, великий заводський район Чепель та острів Обудай з суднобудівельними верфями. За день бою нашими військами зайнято в місті понад 1.000 кварталів. В боях в районі міста Будапешта за 9 січня взято в полон понад 3.000 німецьких та угорських солдатів і офіцерів.

На північний захід і на захід від Будапешта атаки піхоти й танків противника успішно відбиваються нашими військами. За 9 січня в цьому районі підбито і знищено 40 німецьких танків.

На інших ділянках фронту істотних змін не було.

Оперативне зведення за 11 січня

Протягом 11 січня в районі Будапешта наші війська, продовжуючи бої по знищенню оточеного в місті угруповання противника, оволоділи міським районом Андьялфельд, залізничною станцією Ракош, казармами «Пальффі» та «Андраші», залізничною товарною станцією, машинобудівельним заводом «Ганц Дануб», зайнявши при цьому 150 кварталів. За 10 січня в місті Будапешті взято в полон понад 1.000 німецьких та угорських солдатів і офіцерів.

На північний захід і на захід від Будапешта наші війська відбивали атаки великих сил піхоти і танків противника і завдали йому великих втрат.

На інших ділянках фронту — шукання розвідників і в ряді пунктів бої місцевого значення.

За 10 січня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 42 німецьких танки.

* * *

В Будапешті наші війська вели вуличні бої. Радянські штурмові загони, завдаючи противникові безперервних ударів, очищають від гітлерівців один квартал за одним. З боями просуваючись вперед, наші війська оволоділи всією північно-східною частиною міста, зайнявши при цьому багато промислових підприємств. Особливо запеклий бій відбувся за цементний завод. Воєнні бійці підрозділу старшого лейтенанта Шкреда очистили ряд кварталів і атакували завод з заходу. Гітлерівці чинили впертий опір, але були розгромлені. На іншій ділянці наші гвардійські підрозділи блокували і повністю знищили гарнізон противника, який обороняв сортувальну станцію Ракош. Розвиваючи успіх, гвардійці прорвалися до парку Варошлігет і ведуть бої з німцями, що засіли в ньому. В центральній частині міста наші війська очищають від ворога вулицю за вулицею і, наближуючись до Дунаю, все щільніше стискують кільце оточення. Противник, відступаючи, залишає на місці бою багато трупів своїх солдатів і офіцерів, велику кількість зброї та воєнних матеріалів. Тільки одна наша частина за день бою знищила до 400 німецьких солдатів і офіцерів, 5 танків та самохідних гармат. Бійцями цієї частини захоплено у німців 12 гармат і мінометів, 26 кулеметів та три склади боєприпасів.

Взяті в полон німецькі та угорські солдати розповідають про становище оточених в Будапешті німецько-угорських військ, яке все більш погіршується. Німецьке командування не довіряє своїм солдатам. Полонені повідомили, що позаду їхніх підрозділів були групи есесовців. Цим групам есесовців дано наказ розстрілювати кожного, хто намагатиметься здатися в полон.

* * *

На північний захід від Будапешта танки і піхота противника рано вранці атакували наші позиції. Зав'язався запеклий бій, в ході якого окремі висоти неодноразово переходили з рук до рук. Надвечір радянські частини відкинули гітлерівців на вихідний рубіж. На полі бою залишилося багато ворожих трупів та розбитої техніки противника. На захід від Будапешта німці почали атаки з двох напрямів. Радянські артилеристи, бронебійники та піхотинці зустріли ворога сильним вогнем. Після багатогодинного бою гітлерівці відступили. Окремі групи ворожих піхотинців, яким вдалося наблизитися до наших позицій, були ліквідовані. За неповними даними, наші війська знищили понад 900 гітлерівців. Спалено і підбито 19 танків та 7 бронетранспортерів противника. Взято в полон 96 німецьких солдатів і офіцерів.

* * *

В Чехословаччині, на схід від міста Кошице, противник розпочав розвідку боєм. Загін німецької піхоти та 8 танків вийшли рушили до наших позицій. Бійці Н-ської частини, підпустивши гітлерівців на близьку відстань, вдарили по них вогнем і підбили 6 танків. Потім наші підрозділи перейшли в контратаку і завершили розгром ворожого загону. Захоплено два німецьких танки та полонених. Знищено до роти гітлерівців.

* * *

Жителі районів Чехословаччини, визволених від німецько-фашистських загарбників, з радістю зустрічають Червону Армію. Селянка села Ладомирова Марія Войчикова заявила: «Німці нас пограбували і виганяли в бункерів. Населення з нетерпінням чекало радянську армію. Тепер для нас настали світлі дні». Житель селища Вагринец Петро Пандар сказав: «Ми, російські солдати і офіцери, робите святе діло. Ви б'єте німців і гоните їх з нашої землі».

З ряду прифронтових районів німці силою угнали значну частину населення. В селі Ладомирова було 170 сімей, залишилося 30, в селі Вагринец було 40 сімей, а тепер залишилося тільки 20. З села Крайня-Поляна та Вишні Свидник гітлерівці угнали поголовно все населення. В місті Пряшеве німці влаштували збірний табір, звідки марних жителів групами відправляли на каторгу до Німеччини. Багато жителів втекло від німців і до приходу радянських військ ховалися в лісах. Селянин села Крайня Чарно 67-річний старик Іван Кривко підійшов до групи радянських бійців, вклонився їм, обійнявши кожного й сказав: «Спасибі, братці». Потім Іван Кривко розповів: «Німецькі бандити спалили мій будинок, забрали всю худобу і хліб, а мене і моїх дітей погнали на захід. По дорозі я втік від німців і після блукань по лісах повернувся в село. Чує моє серце, що мої діти теж повернуться з фашистського полону».

Населення визволених районів Чехословаччини надає частинам Червоної Армії всемірну допомогу.

VI партійна конференція Сталінського району

9 — 10 грудня відбулася VI районна партійна конференція Сталінського району. З звітною доповіддю райкому КП(б)У виступив секретар райкому т. О. І. Полстяной.

— V районна партійна конференція, — говорить доповідач, — відбулася в 1940 році — в умовах мирного соціалістичного будівництва. За цей майже п'ятирічний період всією нашою країною, всім нашим радянським народом, під керівництвом більшовицької партії, під проводом мудрого Сталіна, пройдено великий шлях боротьби і перемог. У героїчній боротьбі з ворогом, який віроломно напав на нашу країну, парторганізація Сталінського району міста Запоріжжя, трудящі району посідали і посідають почесне місце.

Сталінський район — найкрупніший індустріальний район Запоріжжя. Тов. Полстяной розповідає про те, як більшовики Запоріжжя до війни розвивали соціалістичну індустрію Запоріжжя, зміцнювали обороноздатність країни. За роки сталінських п'ятирічок, завдяки неутомному піклуванню нашої партії, радянського уряду і особисто товариша Сталіна, Сталінський район міста Запоріжжя був перетворений в великий промисловий район. На його території було створено 7 заводів союзного значення, 29 підприємств республіканської та місцевої промисловості.

Завод «Комунар» випускав 10 тисяч комбайнів за рік, паровозоремонтний завод щомісяця випускав з ремонту десятки паровозів.

На підприємствах району працювали десятки тисяч робітників, інженерно-технічних працівників і службовців.

25 шкіл, 5 лікарень, 4 поліклініки, 2 театри, 3 кінотеатри, 2 інститути, 4 технікуми, і ряд інших соціально-культурних і культурно-побутових закладів було поставлено на служіння трудящим району.

— Але наш мирний творчий труд,— говорить доповідач, — був порушений віроломним нападом німецьких загарбників. 3 липня 1941 року у своєму виступі по радіо великий Сталін закликав радянський народ на героїчну боротьбу проти німецько-фашистських загарбників за честь, свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Виконуючи вказівки вождя — не залишати ворогові цінностей, створених трудом радянського народу, — в глиб країни було евакуйовані всі підприємства району. На нових місцях колективи запорізьких підприємств швидко налагодили виробництво і почали давати потрібну фронтові продукцію.

Зразки відваги і героїзму показали комуністи нашої партійної організації на фронтах Вітчизняної війни в партизанських загонах. Багато з них за доблесть і героїзм, проявлені в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, удостоєні високих урядових нагород. Комуністам Легейдову та Несвастьяному присвоєно звання Героїв Радянського Союзу.

14 жовтня 1943 року Наказ Верховного Головнокомандуючого Маршала Радянського Союзу товариша Сталіна сповістив народи нашої країни про нову блискучу перемогу Червоної Армії — визволення обласного центру України —м. Запоріжжя.

З перших днів визволення міста партійна організація Сталінського району почала енергійно налагоджувати в ньому життя. Незабаром стала до ладу електростанція, населення одержало хліб, воду, почали працювати поліклініки, лікарні, школи; ряд заводів, підприємств уже дає країні та фронту необхідну продукцію. Комуністи району очолили трудовий порив радянських патріотів, стали ініціаторами соціалістичного змагання за високу продуктивність праці.

Значну частину своєї доповіді тов. Полстяной присвятив критиці недоліків у роботі районної партійної організації і, зокрема, апарату райкому КП(б)У.

Недосить приділяв уваги райком партії та первинні організації питанню зростання лав партії. Цим і пояснюється те, що за минулий рік районна парторганізація зросла всього лише на 133 чоловіка, тоді як багато товаришів з числа кандидатів мають прострочений кандидатський стаж. З рядів ЛКСМУ прийнято в кандидати партії тільки 29 чоловік.

Незадовільно поставлена робота з знов прийнятими до партії. Інструкторський апарат райкому, буваючи у парторганізаціях, часто проходив повз це питання.

Не в повній мірі райком партії та первинні парторганізації використовували право контролю над господарською діяльністю керівників заводів, підприємств, мало займались питаннями відбудови промисловості.

Досі партійні організації району недостатньо працюють з агітколективами та окремими агітаторами; комуністи району мало дбають про підвищення свого ідейно-теоретичного рівня.

Критику недоліків в роботі райкому та низових парторганізацій доповнили делегати райпартконференції, що виступили в дебатах. Вони критикували райком за те, що він не перебудував своєї роботи відповідно до останніх рішень Центрального Комітету ВКП(б), спрямованих на посилення ідейно-політичного виховання мас.

Інженер заводу «Комунар» тов. Семешко в своєму виступі відзначив, що для того, щоб піднести політичну роботу в масах і, насамперед, серед робітників заводів, райкому потрібно краще і оперативніше керувати агітколективами. Партійний кабінет Сталінського райкому надає зовсім недостатню нього дійову допомогу агітаторам, а останнім часом зовсім згорнув роботу. Тов. Семешко розповів про те, яку роль відіграла проведена парторганізацією заводу агітаційно-масова робота серед робітників у відбудові заводу, про авангардну роль членів партії на заводі.

Тов. Бліхаров правильно критикував райком за те, що він і первинні парторганізації дуже мало уваги приділяють вивченню комуністів. Не практикується проведення лекцій, семінарів, товариських співбесід, консультацій для самостійно працюючих над собою.

Заступник парторга ЦК ВКП(б) на заводі ім. Баранова т. Бурка вказав на те, що партійна організація району неглибоко вивчає питання економіки виробництва, резервів виробництва великих заводів і тому не може вчасно надати їм практичної допомоги.

Делегати тт. Негальєв, Рибець, Шишов значну частину своїх виступів присвятили питанню роботи інструкторського апарату райкому. Необхідної повсякденної практичної допомоги з боку інструкторів партійні організації не одержують. Якщо інструктори і бувають на заводі, в установі, то їх більше цікавлять виробничі, господарські питання. Ніхто ніколи не спитає, як працюють агітатори, яка допомога потрібна, щоб підняти роль агітколективів.

На конференції виступив секретар обкому КП(б)У тов. Ф. Є. Матюшин, який поставив завдання дальшого зміцнення і піднесення боєздатності районної партійної організації.

Всього в дебатах виступило 27 чоловік.

Конференція одностайно визнала діяльність райкому КП(б)У правильною, а його практичну діяльність задовільною.

З великим захопленням делегати конференції прийняли привітальні телеграми вождю народів товаришу Сталіну і керівникові української більшовиків товаришу Хрущову.

ПЕРЕДПОСІВНА ПІДГОТОВКА

НАСІННЯ ПЕРЕВІРЕНЕ

Артіль «Колгоспна перемога», В.-Токмацького району, (голова колгоспу т. Рабушко) успішно готується до весняної сівби. Підготовлено весь посівний матеріал, зразки його перевірені в контрольно-насінній лабораторії. Насіння доведено до кондиції першого класу.

РЕМАНЕНТ ВІДРЕМОНТОВАНО

Колгоспники артілі ім. Ворошилова, Куйбишевського району, взяли зобов'язання до 15 січня повністю відремонтувати весь сільськогосподарський реманент. Це зобов'язання вони виконали достроково: 13 сівалок, 13 букерів, 58 борін та інший реманент уже в повній готовності чекають початку польових робіт.

ПРОВАДЯТЬ СНІГОЗАТРИМАННЯ

Комсомольсько-молодіжна ланка Софії Жукової в колгоспі «Победа», Кам'янсько-Дніпровського району, яка зараз почала боротьбу за високий урожай. На площі посіву зернових в 26 гектарів розставлено 3.000 щитів для снігозатримання. Під посів пропашних вивезено біля 30 возів гною.

Трактори працюватимуть безперебійно

Дуже серйозні й відповідальні завдання стоять зараз перед кожною МТС — вчасно й високоякісно відремонтувати весь тракторний та машинний парк. Це добре зрозумів колектив Федорівської МТС. Думки і сили кожного працівника МТС були скеровані на те, щоб прискорити ремонтні роботи.

За пропозицією механіка тов. Симоненка було реставровано старе динамо, в наслідок чого майстерня одержала світло, і верстати почали працювати на електроенергії.

Це дало змогу токарям тт. Литвиненку, Савченку та Степаненку організувати цілодобову роботу. Кожен з них виконував норми на 300 процентів. Ремонтні бригади тт. Фещіна та Іваненка щоденно виконують норми на 170 процентів.

В наслідок дружної й організованої роботи план ремонту в четвертому кварталі перевиконано: замість 12 тракторів, відремонтовано 14.

М. Шугай, редактор райгазети.

В обласній контрольно-насінній лабораторії. Зліва—лаборант Тере Т. Т. перевіряє схожість насіння. Справа—агроном лабораторії Амеліна Л. І. закладає в термостат насіння для пророщування.

Фото М. Колядина.

З МЕНШИМ ЧИСЛОМ ЛЮДЕЙ ДАВАТИ БІЛЬШЕ ПРОДУКЦІЇ

БЕЗПЕРЕРВНЕ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ—БУЛО І ЗАЛИШАЄТЬСЯ ГОЛОВНИМ ЗАВДАННЯМ ТРУДІВНИКІВ ТИЛУ

В доповіді товариша Сталіна про 27 роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції накреслення шлях до остаточної перемоги над ворогом, визначена бойова програма для радянського народу.

Відбудівники заводів, машинобудівники, судоремонтники, верстатобудівники, металурги—всі промислові колективи Запорізької області—сповнені благородного прагнення, якомога краще допомогти здійсненню цих завдань у поточному році.

Вступивши в 1945 рік, вони по-новому оцінюють свої можливості, вскривають причини, що заважають дальшому підвищенню продуктивності праці, працюють з потрійною енергією. Щире бажання віддати всі сили для наближення перемоги над заклятим ворогом виявляється в чітко сформульованих пунктах нових соціалістичних зобов'язань.

Нижче ми друкуємо частину з них.

ПІДВИЩИМО ВИРОБІТОК

Я і всі товариші по бригаді—колишні робітники. У кожного з нас є на фронті діти. Ось чому, не зважаючи на інвалідність, ми після визволення міста, повернулися на рідний Першотравневий завод.

З бригадою модельників по металу ми займаємось уже кілька місяців. Борючись за підвищення продуктивності праці і ущільнення робочого часу, ми викрили все нові джерела поліпшення виробничих процесів.

Працюючи над прискореним виготовленням моделей з дерева, перейшли на розчленований процес: робимо окремі частини їх, а потім з'єднуємо. Це урегулювало працю кожного члена бригади, підвищило виробіток. Так, для виготовлення моделі циліндра з деталлю для генератора за цим методом ми витратили, замість звичайних 10 днів, лише 27 годин.

У зв'язку з нестачею на заводі дерева, бригада вирішила симетричні частини моделей робити тільки наполовину. Це нововведення дало не тільки 80—85-процентну економію матеріалу, але й знизило витрати робочого часу від 20 до 50 процентів на виготовлення кожної моделі.

У новому році я плануємо внести ряд удосконалень, застосування яких вже в першому кварталі підвищить продуктивність праці в нашій бригаді до 320—350 процентів. Одночасно продовжуємо навчання молоді і передаємо свій досвід не менш, ніж трьом молодим модельникам.

К. Захаров,
модельник Першотравневого заводу ім. Осипенко.

ДЛЯ ПРИСКОРЕННЯ ОБІГУ ВАГОНІВ

Інтереси Батьківщини вимагають від транспортників в найближчий час максимально прискорити обіг вагонів. Ось чому наша зміна комсомольсько-молодіжна зміна станції Запоріжжя-II в новому році взяла підвищені зобов'язання.

Якщо в грудні ми виконали план на 135 процентів, то вже в першій декаді січня показники набагато покращилися.

Так, 7 січня ми всі поїзди відправили точно за графіком і 178 транзитних вагонів обробили швидкісним методом. При нормі 6,5 години, зміна на це витратила 3 години 20 хвилин. У це ж чергування на обробку 44 вантажних вагонів у нас пішло 3 години, замість передбачених 15 годин.

Обговорюючи план на січень, передовики-стахановці складачі тт. Савченко і Рудь, вчиловачі їхніх бригад тт. Кісенко та Бірюков зобов'язались закріпити виробіток по формуванню поїздів на рівні 150—160 процентів, а по розформуванню довести до 140 процентів норми.

Н. Сунач,
начальник зміни ст. Запоріжжя-II.
Стадник,
диспетчер зміни.

За 500 тисяч карбованців економії

Фашистські варвари вщент зруйнували наш металургійний гігант — «Запоріжсталь», збудований за роки сталінських п'ятирічок.

Минулий рік для колективу цього підприємства був роком великих будівельних робіт. До початку 1946 року ми повинні поставити до ладу першу чергу заводу.

Розв'язання цього завдання неможливе без активної участі раціоналізаторів і винахідників. Вони повинні надати величезну допомогу в боротьбі за дальше підвищення продуктивності праці. Треба спростити методи відбудовчих робіт, механізувати трудомісткі процеси та поліпшити організацію праці.

Глибоко розуміючи своє завдання, колектив раціоналізаторів і винахідників заводу «Запоріжсталь» зобов'язався в першому півріччі запровадити не менш 200 раціоналізаторських пропозицій і дати 500.000 карбованців економії.

Кушніренко, Корабов, Зайтановський, Земляний,
раціоналізатори заводу.

РАХУНОК МОНТАЖНИКІВ

1945 рік приніс нове збільшення виробничого завдання цехові металоконструкцій будівельної організації, що відбудовує завод «Комунар». Виготовлення і монтаж металоконструкцій повністю покладено на наш невеликий колектив. Успішно справитися з виконанням цього завдання можна тільки за умови всемірної боротьби за підвищення продуктивності праці.

З нового року ми запровадили систему попередніх завдань бригадам і цим ліквідували непродуктивну витрату робочого часу. Борючись за дальше ущільнення робочого дня, ми повністю відмовилися від перекидання бригад з одного об'єкту на інший до завершення заданої роботи.

По механізації трудомістких робіт зроблено таке: для подання на перерізати ковальсько-пресового цеху металевих листів ми пристосували стрілу, встановивши її на мостовому крані. Балки й листи робочої площадки і даху заготовчого відділення ливарного цеху підіймаються лебідками. Це дозволило бригадам тт. Сидоренко та Герасимова підняти виробіток до 150 проц., а монтажникам тт. Мартинову та Криворучці виконувати по дві норми.

Досягнуті успіхи по перевиконанню плану монтажних робіт по цілому заводу нас вже не задовольняють. Колектив цеху може зробити більше, якщо будуть усунені перешкоди, що затримують дальше зростання продуктивності праці. Відділ головного механіка заводу (начальник т. Мухін) має закінчити ремонт фрикційної лебідки. Використання її дозволить висвободити більше десятка людей.

Нам надто потрібні електрозварювальні апарати. А головний енергетик заводу т. Срмак півтора місяці тримає їх в ремонті.

Ми пред'являємо цей рахунок відділам заводу, сподіваючись, що всі перешкоди, які заважають нам працювати, буде усунено негайно.

А. Лоєвін,
виконроб цеху металоконструкцій управління будівельних робіт.

В ЧИСЛІ ПЕРШИХ

Колектив нашої станції, одержавши паспорт готовності до зими в числі перших на дорозі, на ділі довів, що станційне господарство готове до роботи в зимових умовах.

Щодоби станція систематично перевиконує виробничі завдання і міцно тримає перше місце в змаганні серед товарно-пасажирських станцій Сталінської залізниці.

Особливо злагоджено і в зимових умовах працює зміна чергового по станції тов. Золотопупа. Його ім'я занесено на Почесну дошку кращих чергових по станції. Зміна тов. Золотопупа відзначається тим, що забезпечує 100 процентне відправлення поїздів точно за графіком, протягом останніх трьох місяців не має випадків браку в роботі, прискорила обіг вагонів на 25 процентів проти існуючої норми.

Високопродуктивно працюють стахановці—складачі тт. Павленко та Дмитренко. Вони виконують завдання по формуванню поїздів на 180—200 процентів. Цього вони домоглися шляхом злагодженої роботи зі зчіплювачами, старшими стрілочниками та оглядачами вагонів.

Зразково працюють взимку і молоді стрілочники, серед них найкращі—тт. Зайцева та Крива. У них не було випадків затримки в відправці составів.

Н. Уліщенко,
заступник начальника станції Запоріжжя-I.

ВИСВОБОДИМО ШІСТЬ РОБІТНИКІВ

З перших днів організації інструментального цеху на заводі імені Воровського комсомольці показали зразки стахановської праці.

Керівництво заводу звернулось до колективу інструментального цеху з закликом допомогти ремонтникам. Інструментальники виділили робітників.

Слюсарі тт. Мука, Бабенко і Гаврилов безвихідно добами працювали в ремонтному цеху, виконуючи складні роботи по спорудженню чавунних плит. У цей час, не зважаючи на брак них висококваліфікованих робітників, цех не знизив показників, завдяки тому, що групкомсорг цеху тов. Свош, слюсарі тт. Гаврилов і Задохайло, токар Бушарев та інші довели виробіток до 250 процентів.

Це наштовхнуло нас на думку, шляхом дальшого підвищення продуктивності праці всього колективу цеху, у новому році висвободити, крім цих товаришів, ще трьох робітників, хоч даний на перший квартал план перевищує торішній на 35 проц.

В. Свєчнов,
начальник інструментального цеху заводу ім. Воровського, м. Мелітополь.

Стахановська бригада котельників Запорізького судноремонтного заводу. (Справа наліво): бригадир Литвинов Г., Борщ С., Кузьменко А., Мотория П., Кравеоутов А., Яцюк І., Фоменко Г.
Фото М. Коляднов.

Третій Український фронт.
На підступах з заходу від Будапешта. Н-ській гвардійці йдуть в атаку.
Фото Л. Леонідова. (Фотохроніка ТАРС).

Сьогодні в Будапешті

Над оточеним Будапештом стоїть канонада. В холодному повітрі блискають спалахи артилерійських розривів. Місто тремтить від гарматної пальби. Часом чується гуркіт глухих вибухів. Це німці з несамовитою люттю вандалів руйнують кращі будинки угорської столиці, нищать її історичні та культурні цінності.

З кожним днем радянські війська, очищаючи від німецько-угорського гарнізону квартал за кварталом, наближаються до центру Будапешта, де вулиці, що радіально сходяться, підступають до берега Дунаю і перекинутих через нього мостів.

Кільце навколо обложеного ворожого угруповання стискається все щільніше. З чотирьох з половиною тисяч кварталів Будапешта радянськими військами вже зайнято значно більше третини. Кожний квартал, кожен паризький будинок перетворений в укріплений пункт, кожен підвал і кожне горище, на яких встановлені кулемети, беруться з боєм.

Весь величезний досвід вуличних боїв, здобутий радянськими воїнами в Сталінграді і Харкові, Одесі і Севастополі, вкладається в запеклі сутички на вулицях Будапешта.

Червоноармійці Свєжиков та [illegible], розвідуючи шлях для наступу свого батальйону, наштовхнулися на [illegible] угорських солдатів. Бійці підповзли до них і під загрозою зброї запропонували угорцям здатися. Ті відповіли, що вони б здалися б, але, так як не можуть підійти, тому, що перед ними простягнуто колючий дріт, який мінований. Свєжиков та [illegible] наказавши ворожим солдатам скласти зброю і відійти від неї, підповзли до колючого дроту і зробили в ньому прохід, а потім взяли в полон всіх солдатів.

Сьогодні радянські війська, що [illegible] в Будапешті, продовжували бої по знищенню обложеного в місті німецько-угорського угруповання, оволоділи 350 кварталами і зайняли: головний [illegible], перетворений фашистами на аеродром, міський парк Непліґет, нафтоперегонний завод, машинобудівельний (танкобудівельний) завод, міський район Пештсентержебет і [illegible].

Л. Лукніцький.
Район Будапешта, 9 січня.
(Спецкор. ТАРС).

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 9 січня. (ТАРС). У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться:

Війська союзників атакували і зруйнували позицію, створену недавно противником на західному березі ріки Маас у Вессемі (Голландія). На північному фланзі Арденнського виступу очищено західний берег ріки Сальм до Вільсальма.

Союзники просунулися в районі дороги Сент-Віт—Ларош. На південний захід від Ганнекрі зайнята Дошан і очищено від противника західний берег ріки Урт до Марвуре, який зайнято союзними військами.

На південному фланзі Арденнського виступу очищено від ворога Бонпрі (за 6 миль на схід від Сент-Юбера), що не останні кілька днів двічі переходив з рук до рук. Противник чинить все більш енергійний опір на схід від Тілле.

Частини союзників, що знаходяться на 1 милю на схід від Саргеміна, зайняли Рімлінген. У Німеччині Боєвые союзники просунулися на півтори милі на захід від Бітша.

На південь від Страсбурга продовжують проявляти активність танкові і піхотні частини противника.

Понад 700 важких бомбардувальників і супровід 250 винищувачів завдали ударів по ворожих залізничних об'єктах і Німеччині, Бельгії та Люксембургу.

В ніч на 8 січня понад 600 англійських бомбардувальників двічі робили нальоти на Мюнхен та інші міста Німеччини.

Становище в Греції

ЛОНДОН, 10 січня. (ТАРС). Афінський кореспондент агентства Рейтер передає, що англійська бронетанкова колона досягла Лівадії, за 70 миль на північний захід від Афін. Англійський патруль, який вступив до міста, виявив, що партизани залишили його. Друга англійська колона, що просувається на північний схід від Фів, знаходиться за 4 милі від Халкіди.

ЛОНДОН, 10 січня. (ТАРС). Лондонське радіо повідомляє, що вчора генерал Скобі прийняв чотирьох делегатів ЕАМ.

Військовий губернатор Афін оголосив про заборону населенню Афін і Пірея виходити з будинків увечері, а також про те, що весь транспорт, який прибуває до Афін чи залишає місто, буде обшукуватися.

Бої в Югославії

БЕЛГРАД, 10 січня. (ТАРС). Верховний штаб Народно-визвольної армії Югославії повідомляє, що в Східній Боснії в секторі Челич-Корай, провадилися бої місцевого значення. В Ірошкому районі Озрен югославські частини успішно очищають територію від залишків військ противника.

Тривають бої в секторі Плаєвіци. В долині ріки Босна в секторі Зениця-Бєсько-Тарчин, німецькі частини в останні дні намагалися пробитися до Іваньки. Югославські частини відбили дві атаки німців, просунулися вперед і зайняли сильний ворожий опорний пункт Кранево.

Спільна заява Рузвельта і Черчілля про хід підводної війни

ЛОНДОН, 10 січня. (ТАРС). Як передає агентство Рейтер, у спільній заяві Рузвельта і Черчілля про хід підводної війни в грудні говориться:

„У грудні 1944 року німецька підводна війна скидалися в новою силою. Це є лише новим доказом того, що європейська війна ще далеко не закінчена. Офіціально зареєстровано, що в результаті посилення активності ворожих підводних човнів у минулому місяці втрати в судинах торгового флоту союзників збільшилися. Не зважаючи на це, Об'єднані нації продовжують безперебійно постачати радянські по всьому світу війська, завдяки їх тому чинити опір нападаючим або наступати на ворога. Союзники продовжують топити ворожі підводні човни в найбільш домінуючих частинах Атлантичного океану. Повідомлення про недавню висадку з підводного човна ворожих агентів на узбережжі штату Мен в Новій Англії вказує на те, що загроза німецького підводного флоту, як і раніш, залишається реальною".

Висадка американських військ на острові Лусон

ЛОНДОН, 10 січня. (ТАРС). Агентство Рейтер передає повідомлення штабу об'єднаного командування збройними силами союзників в південно-західній частині Тихого океану про те, що вранці 9 січня американські війська, в результаті комбінованих операцій, висадилися на острові Лусон (головний острів Філіппін). Створено 4 передмостних укріплення на узбережжі затоки Лінгаєн, за 120 миль на північний захід від Маніли (головне місто Філіппін). Десантні операції супроводжувалися воєнно-морськими кораблями і бомбардуванням з повітря. В ході боїв знищено 79 ворожих літаків, один підводний човен, два есмінці та багато невеликих суден. У зв'язку з тим, що поблизу були виявлені ескадри, втрати американських десантних військ, що знаходяться в сучасний момент в японському тилу, незначні. Основні лінії, що по них до висадки військ надходило підкріплення та озброєння, перерізані.

Зміцнювати дисципліну труда

Товариш Сталін у доповіді про XXVII роковини Жовтня заявив: «Подібно до того, як Червона Армія в тривалій і тяжкій боротьбі один на один добула воєнну перемогу над фашистськими військами, трудівники радянського тилу в своєму єдиноборстві з гітлерівською Німеччиною та її спільниками здобули економічну перемогу над ворогом».

У цьому позначилась величезна організованість, свідома трудова дисципліна робітничого класу СРСР. Люди біля верстатів, на будівельних майданчиках почувають себе, як на фронті. Величезна свідомість, дисциплінованість, готовність віддати всі сили справі перемоги—такі відмінні риси радянських трудівників.

Наша область у минулому році досягла значних успіхів у відродженні зруйнованої ворогом промисловості та сільського господарства. Цьому багато сприяло практичне здійснення ленінських вказівок про необхідність «...всю увагу зосередити на питаннях трудової дисципліни, яка є основою всього господарського будівництва».

В дні наближення остаточного розгрому ворога залізна трудова дисципліна нам потрібна, як ніколи. Прогули, запізнення, розхлябаність нестерпні в воєнний час; вони є злом, з яким слід боротися з усією непримиренністю.

Між тим, рейд перевірки виконання Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 26 червня 1940 року і 26 грудня 1941 року, проведений редакцією газети «Червоне Запоріжжя» і облпрокуратурою, показав, що на ряді підприємств і установ ці Укази порушуються, а дезорганізатори, з вини господарників, залишаються непокараними.

Відсутність обліку на багатьох підприємствах створює умови для численних порушень трудової дисципліни. На заводі «Інтернаціонал» (директор т. Мінасе) запізнення на роботу стало звичайним явищем. Табельник не проводить суворого обліку приходу й уходу робітників на завод і з заводу. Були випадки, коли за запізнення більш, ніж на 20 хвилин, замість віддачі до суду, згідно Указу, люди відбувалися доганами.

На заводі, де директором т. Авраменко, через безладдя в табельному обліку строки оформлення справ на дезорганізаторів виробництва надто затягуються—іноді перевищують місяць. В житлокомунвідділі заводу (нач. т. Болванов) явка службовців на роботу не відмічається іноді по місяцю і більше днів. В результаті, пізній прихід і уход з роботи раніш призначеного часу стали тут звичайним явищем.

В день рейду в швейній майстерні № 3 міськпромторгу на роботу запізнилось 8 процентів працюючих. Дехто пішов з майстерні до закінчення робочого дня, проте виправдувальних документів, які пояснювали б це, виявлено не було.

В апараті уповнаркомзагу в день перевірки на 10—16 хвилин запізнилось троє працівників, а в табелі відмічені не були так само, як і відсутні взагалі. Зате у п'ятьох співробітниць явка на роботу в табелі була відмічена «авансом»—за кілька днів наперед.

Є ще й такі керівники, які не проти того, щоб взяти під свій захист порушників виробничого порядку. Так, директор заводу ім. Воровського т. Сопунов тільки після втручання прокуратури оформив матеріали на кількох робітників, що самовільно залишили завод, для притягнення їх до судової відповідальності.

Групові та індивідуальні відпустки по особистих справах набули за останній час масового характеру на таких підприємствах, як «Інтернаціонал», завод, де директором т. Авраменко, та інш.

Де партійні та профспілкові організації занедбали боротьбу за зміцнення трудової дисципліни, а господарники самі її порушують, там порушення Указів набувають кричущого характеру. У виробничо-комунальному відділі Сталінського райжитлоуправління (начальник т. Коваленко) недавно мав місце такий випадок: 30 грудня 60 чоловік 45 хвилин чекали на керівника Поживацьку. Запізнення, безумовно, було б більшим, якби прокурор не викликав її для складення акту.

У домоуправлінні № 9—10 працюють п'ять чоловік. Це—по списку тих, що одержують зарплатню. Проте, на роботу вони з'являються періодично. Мешканці часто-густо на дверях домоуправління бачать замок. В день перевірки бухгалтер Педовіга з'явився на роботу о 10 годині 5 хвилин, а районна Шаліна—о 12 годині.

Перед трудящими Запорізької області в 1945 році стоять великі завдання по відродженню промисловості і всього господарства. Розв'язання їх можливе при умові неухильного зміцнення трудової дисципліни, рішучої і нещадної боротьби з дезорганізаторами виробництва.

За останній час за порушення Указу від 26 червня 1940 року, за потурання дезорганізаторам і сприяння порушникам трудової дисципліни, до кримінальної відповідальності притягнуто керівника з ділянки Поживацьку, бухгалтера Педовігу та інших. За злочинне недбале ставлення до табельного обліку притягнуто до відповідальності табельника уповнаркомзагу Ракитовську.

Війна вимагає залізної дисципліни на виробництві. І кожний, хто порушує її або сприяє дезорганізаторам, той має бути суворо покараний.

Боротьба за зміцнення трудової дисципліни, боротьба з дезорганізаторами воєнного тилу—не скороминуча кампанія, не сезонна справа. Вона вимагає систематичного виховання у трудящих свідомого додержання соціалістичного порядку в праці.

Залізна трудова дисципліна—запорука нових виробничих успіхів в цьому році. Тому святий обов'язок всієї громадськості домогтися, щоб на всіх підприємствах промисловості, транспорту та в установах була міцна дисципліна праці, як цього вимагає суворий воєнний час.

Л. Ельянов,
радник юстиції, старший пом. прокурора області.

Відповідальний редактор О. ШАБАЛІН.

ТЕАТР ім. ЩОРСА
12, 13, 16 і 17 СІЧНЯ
Прем'єра
„В СТЕПАХ УКРАЇНИ"
Комедія на 5 дій.
В ролі Галушки нар. арт. УРСР
Д. Г. МАГАР.
Початок о 7 год. 30 хв. вечора

ЗАГУБЛЕНУ круглу печатку будівельно-монтажної контори „Укрбудзалізо" у м. Запоріжжі вважати недійсною.

Парторганізація, місцевий комітет і адміністрація Запорізької облконтори Держбанку висловлюють співчуття головному бухгалтеру тов.
Макаровій М. А.,
в зв'язку зі смертю її матері.

БГ 00007 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління поліграфії, вул. Леніна, 24. Адреса редакції: ріг вул. Жуковського і Тургенівської, 56. Тел. 2-40, нічної редакції — 3-60.